

D-1 Goe

Opera literara „D-1 Goe” a fost publicata in ziarul „Universul” in 1901, apoi inclusa in volumul „Momente si schite” in acelasi an, la care scriitorul G. Ranetti aprecia: „Nu momente, ci monumente trebuia sa numesti admirabilul volum.

Titlul operei, alcatit din 2 substantive, unul comun „d-1” si celalalt propriu „Goe”, anunta personajul principal si sugereaza fina ironie a prozatorului fata de familiile care isi rasfata copiii, acordandu-le mai multa importanta decat li se cuvine. Punctele de suspensie indeamna la meditatie asupra aspectelor de viata infatisate.

Subiectul operei este simplu si infatiseaza doar un moment din viata personajului principal: calatoria cu trenul la Bucuresti. Goe, impreuna cu cele trei doamne: mamitica, mam’mare si anti Mita, asteapta trenul din urbea X pentru a pleca la Bucuresti, la parade de 10 Mai. Aceasta plimbare este oferita „puisorului” cu scopul de a-l determina sa invete, ca sa nu mai ramana repetent.

Deci, Goe este personajul principal deoarece participa in toate momentele actiunii, iar celalalte personaje actioneaza in functie de comportamentul si de reactiile sale.

Mijloacele de caracterizare ale acestui personaj sunt directe, ce se desprind din spusele naratorului sau ale altor personaje, si indirecte, ce reies din comportamentul, faptele, gandurile si vorbele baiatului.

Atitudinea dominanta din comportarea lui Goe este pretentia de a i se indeplini totul si imediat. Chiar si trenul trebuie sa vina cand vrea el: „cu un ton de comanda, zice incrunat :Mam’mare, de ce nu mai vine”

Graba cu care il linisteste mam-mare, diminutivul cu care i se adreseaza „puisorul”, gesturile pe care le face, acelea de a-l saruta mereu sau de a-l aranja palaria, toate dovedesc ca Goe este un rasfatat. I se acorda o importanta exagerata si nemeritata.

Pentru prezentarea portretului fizic, autorul nu da amanute referitoare la infatisarea baiatului. Stim ca era de varsta unui elev, si printr-o sumara descriere se opreste la aspectul vestimentar, care sugereaza starea materiala buna a familiei: „Un frumos costum de marinar, palarie de paie, cu inscriptia pe pamblica *Le foridable* “

Discutie filologica asupra cuvintului marinar reflecta incultura doamnelor, cat si a lui Goe, precum si lipsa de respect a acestuia : <Vedeti ca sunteti proaste amandoua ?>

Lipsa de educatie a lui Goe este tradata atat de comportament cat si de limbaj : este agitat pana la venirea trenului, se stramba la tanarul care-i da un sfat bun, scoate capulpe fereastara pierzandu-si astfel palaria si biletul.

Acestor greseli necorectate ale lui Goe li se adauga si altele din partea doamnelor. Ele, insele needucate nu au capacitatea de a-i educa si pe altii.

Astfel, desi este in situatie de repetentie, baiatul este rasplatit cu o distractie la Bucuresti. Daca face o nazdravenie nu este certat, ci admirat, imbratisat si admirat : < e lucru mare cat e de destept>. <Destept>, <simtitor>, <e ceva de speriat>, sunt trasaturi ce contureaza un fals portret a lui Goe facut de cele trei doamne.

Comportamentul necuvincis al lui Goe este demonstrat de replicile si de comportamentul sau : <sa moara>, <pe tine nu vreau>, cat si de tragere semnalului de alarma. La aceasta intamplare din urma, era supravegheat de mam'mare, aceasta nu-l dojeneste, ci ii ascunde fapta, prefacandu-se ca doarme cu <puisorul> in brate.

Dialogul si naratiunea devin mijloace de caracterizare ale personajelor. Frecventa dialogului imprima operei caracter scenic, de aceea opera a fost deseori dramatizata, interventiile naratorului devenind adevarate indicatii de regie.

Valoarea educativa a operei consta din contrastul dintre aparenta si realitate. Doamnele vor sa para manierate, au pretentii de o educatie aleasa, dar foloseste unele cuvinte gresit :<

platiterara>, <ciucalata>, si unele cuvinte frantuzesti folosite incorect : <parol>, <la bulivar>

Naratorul, in ideea vadita de a ascunde , prin ras unele defecte, a creat personaje tipice, simbolice.

Goe este printre personajele lui Caragiale un Ionel mai mare si dezvoltat, facnd trecerea la pleiada de Ionesti, Georgesti si Mitici.